

РЕШЕНИЕ

№ 4196

гр. София, 23.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 23.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **8453** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл.от АПК вр. с чл.162-166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс / ДОПК/.
Образувано е по жалба на С. К. С. от@@2@[жк] [улица] ап.10 срещу Акт за установяване на публично държавна вземане №01-6500/9278#12 от 05.07.2021г, издаден от зам.изпълнителния директор на ДФЗ, с който е определено публично държавно вземане в размер на 7894.68лв, представляващо 20% от общата изплатена сума по мярка 214 "Агроекологични плащания" от ПРСР 2007-2013г с направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност“ за кампании 2012,2013,2014 и 2015г , на основание чл.18 ал.4 б.“в“ от Наредба № 11/2009 за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г.
Твърди се липса на мотиви на акта ,предвид общата формулировка на изложените такива ,както и противоречие между твърдяните факти. Излага подробни съображения за обективната невъзможност да изпълни ангажимента си за пълния пет годишен период и счита ,че действията му не подлежат на каквито и да било санкции , тъй като няма вина за настъпилите промени в нормативната уредба и по-конкретно ЗСПЗЗ . Поддържа се, че едва след изтичане срока на ангажимента ДФЗ е бил уведомен с писмо от 10.09.2019г., че органа е установил ,че за кампания 2016 не е подадено заявление по мярка 214 и започва производство по издаване на акт за прекратяване на ангажимента по Мярка 214, за което жалбоподателя е подал възражение,което не е уважено и затова е обжалвано и пред МЗХГ. Въпреки това ДФЗ е издал акт за

прекратяване на ангажимента и то след като е изтекъл срокът на този ангажимент. Пзовава се на наличието на форсмажорни обстоятелства по смисъла на чл.18 ал.6 от Наредба № 11. Цитират се относими норми от Регламент 1307/2013г. (чл.4), Регламент № 1305/2013г. (чл.47 пар.3 и пар.4), от Регламент 1306/2013г. (чл.2 пар.2, чл.63 и чл.64), като се оспорва наличието на неправомерно изплатена помощ, както и неизпълнение на задълженията умишлено или небрежно. В заключение се заявява , че в случай че се приеме връщане на суми от дружеството, на основание чл.15 ал.4 т.2 б.Б от Наредба № 4/24.02.2015г. то следва да възстанови само получената по мярката финансова помощ за 1.09 ха.Иска се отмяна на оспорения акт незаконосъобразен, необоснован и постановен в нарушение на административно-производствените правила,а в алтернатива и прогласяването му за нищожен.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв.С. , която поддържа жалбата по изложените в същата доводи. Моли съда за отмяна на административния акт. Представя писмени бележки и претендира заплащане на разноски.

Ответника по жалбата – Заместник изпълнителният директор на Държавен фонд (ДФ) "Земеделие", не изпраща представител . Изразено е становище по същество на делото в писмени бележки от 23.03.2022г /стр.72 от делото , преди отмяната на хода по същество/ .

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от фактическа и правна страна следното :

Не се спори между страните ,че жалбоподателя има сключен договор за аренда от 15.11.2011г с Директора на Областна дирекция „Земеделие“ Софийска област,по силата на който му е предоставено временно и възмездно ползуване на държавна земя от държавния поземлен фонд в размер на 533.790 дка в землището на [населено място] общ.Златица С. област с № 010001 ; 010002; 010004; 010005 и 010017 за срок от 5 години. С допълнително споразумение №1 /02.02.2016г /стр.25 от делото / ,договора за аренда е прекратен.

Със заявление за регистрация от 11.05.2012г /стр.87 от делото / ,жалбоподателя С. е заявил за подпомагане по мярка 214 “АЕП“ , направление СЕПП и НР1 „Плащания за природни ограничения на земеделски стопани в планински райони“ горепосочените площи .Подаденото от жалбоподателя Заявление за подпомагане по мярката е одобрено за 39.64 ха ,които са заявявани през целия период на петгодишния ангажимент с изключение на петата последна година – 2016г.

С Акт за прекратяване на ангажимент с изх.№ 01-6500/9278 от 10.09.2019г стр.32 и сл.от делото , поради недоказана възможност за жалбоподателя да изпълни поетия петгодишен ангажимент за площ от 1.09 ха и незаявяване на същата е отказана финансова помощ и е прекратен агроекологичния ангажимент , на основание по чл.18 ал.4 от Наредба № 11/2009 за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г.

Досежно останалите заявени площи ,вследствие на изменението на §15 и чл.37и ал.1 от ЗСПЗЗ и представените документи ,че С. е в обективна невъзможност да спази поетия от него ангажимент ,същите са изключени от подпомагане без да е наложена санкция.

С изменението от 05.08.2016г. в ДВ, бр. 61 от 2016 г., в сила от 05.08.2016 г., на ЗСПЗЗ в §15 се сочи ,че Ползвателите, сключили договори за наем или аренда на

пасища, мери и ливади от държавния и общинския поземлен фонд преди 24 февруари 2015 г., са длъжни в срок до 1 февруари 2016 г. да приведат договорите в съответствие с изискванията на чл. 37и, ал. 1 и 4.

Изискването на чл. 37и, ал. 4 е :“ Пасищата, мерите и ливадите се разпределят между правоимащите, които имат регистрирани животновъдни обекти в съответното землище, съобразно броя и вида на регистрираните пасищни селскостопански животни, в зависимост от притежаваните или ползвани на правно основание пасища, мери и ливади, но не повече от 15 дка за 1 животинска единица в имоти от първа до седма категория и/или до 30 дка за 1 животинска единица в имоти от осма до десета категория. На правоимащите лица, които отглеждат говеда с предназначение за производство на месо и животни от местни (автохтонни) породи, се разпределят до 20 дка за 1 животинска единица в имоти от първа до седма категория и до 40 дка за 1 животинска единица в имоти от осма до десета категория. На правоимащите лица, отглеждащи говеда за мляко или месо, овце и/или кози, одобрени за подпомагане по дейностите от подмерки "Плащания за преминаване към биологично земеделие" и "Плащания за поддържане на биологично земеделие", включени в направление биологично животновъдство, се разпределят имоти до 0,15 животинска единица на хектар, независимо от категорията на имотите“ .Жалбоподателя не отговаря на същото ,поради което и договора за аренда е бил прекратен.

Въз основа на влезлия в сила акт за прекратяване на ангажимент е издаден и процесния АУПДВ № 01-6500/9278#12 от 05.07.2021г,издаден от зам.изпълнителния директор на ДФЗ,с който е определено публично държавно вземане в размер на 7894.68лв, представляващо 20% от общата изплатена сума по мярка 214 “ Агроекологични плащания“ от ПРСР 2007-2013г с направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност“ за кампании 2012,2013,2014 и 2015г , на основание чл.18 ал.4 б.“в“ от Наредба № 11/2009 за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в предвидения в чл.149, ал.1 от АПК преклузивен срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореният акт е издаден от Заместник изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", действащ при спазване на материалните предели на правомощията си, в рамките на предоставената му от Изпълнителния директор със Заповед № 03-РД/2891 от 23.07.2019 г. представителна власт. Изпълнителният директор, в съответствие с чл.20а от ЗПЗП и чл. 11 от Устройствения правилник на ДФ "Земеделие", е делегирал правомощието за издаване и подписване на АУПДВ на своя заместник изпълнителен директор със Заповед № 03-РД/2891 от 23.07.2019 г. С оглед на изложеното съдът приема, че административният акт е издаден от материално компетентен орган и в изискуемата писмена форма.Не са налице обстоятелства водещи донеговата нищожност.

Държавен фонд "Земеделие" е акредитиран за единствена Разплащателна агенция за Р България за прилагане на Общата селскостопанска политика /ОСП/ на ЕС и по силата

на § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП е специализирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти по правилата на законодателството на ЕС.

Съгласно разпоредбите на чл. 27, ал. 3 и ал. 5, изр. първо от ЗПЗП, Разплащателната агенция е длъжна да предприеме необходимите действия за събиране на недължимо платени и надплатени суми по схеми за плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в законодателството на Европейския съюз. Вземанията на Разплащателната агенция, които възникват въз основа на административен акт, са публични държавни вземания и се събират по реда на ДОПК. Съгласно чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК, публични са вземанията за недължимо платените и надплатени суми, както и за неправомерно получените или неправомерно усвоените средства по проекти, финансирани от предприсъединителните финансови инструменти, оперативните програми, Структурните фондове и Кохезионния фонд на ЕС, европейските земеделски фондове и Европейския фонд за рибарството, Инструмента Шенген и Преходния финансов инструмент, включително от свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз. По силата на чл. 166, ал. 2 от ДОПК, ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК.

Нормата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК предвижда, че административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, от което следва, че императивно изискване на закона е административният акт да е мотивиран. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява на адресата на акта да разбере волята на административния орган и да защити адекватно правата и интересите си. Мотивите имат съществено значение и за съда при осъществявания контрол за законосъобразност и липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения административен акт. С оглед трайната съдебна практика, мотивите могат да се съдържат както в самия акт, така и в друг документ, към който актът препраща и който е изготвен в хода на административното производство и е приложен към преписката.

В конкретния случай, видно от съдържанието на оспорения АУПДВ, в него административният орган се позовал на влязъл в сила акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент и е направил изчисления по години за изплатените суми ,които е определил общо на 39473.41лв . Съобразно чл.18 ал.4 б“в“ от Наредба № 11/06.04.2009г.,е определено С. да възстанови 20% от 39473.41лв,което се равнява на 7894.68лв . В АУПДВ се съдържа и информация за дата и номер на писмото за уведомяване на жалбоподателя, че срещу него започва производство по издаване на АУПДВ, като е посочено, че същото съдържа „фактическите обстоятелства, въз основа на които е прието, че са налице основания за издаване на АУПДВ“. АУПДВ съдържа данни и за номера и датата на писмото, с което кандидатът възразява срещу откритото производство по издаване на АУПДВ, както и че ДФЗ не приема за основателно възражението.

В уведомително писмо за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания“, от програма за развитие на селските райони 2007 -2013г за кампания 2016г с изх.№01-6500/9278 #3 от 10.09.2019г. към което препраща АУПДВ относно фактическите обстоятелства, въз основа на които е прието, че са налице основания за издаване на АУПДВ, е посочено, че производството се открива на основание влязъл в сила Акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент по Мярка 214 от ПРСР 2007-2013г., след което следва изложение на същите фактически обстоятелства, които са посочени и в АУПДВ.

Съгласно цитираният в АУПДВ чл.18, ал.4 от Наредба №11/2009г в императивен порядък се задължава (при прекратен многогодишен ангажимент) земеделския стопанин да възстанови получената до момента финансова помощ по съответното направление заедно със законните лихви, като в зависимост от годината на първоначално одобрение по мярката, до годината, в която е прекратен поетият ангажимент, се възстановяват съответно: а) 100 % от изплатената финансова помощ, ако е до края на третата година; б) 40 % от изплатената финансова помощ, ако е до края на четвъртата година; в) 20 %, ако е до края на петата година и г) 10 %, ако е след петата година.

По делото е работила СТЕ ,видно от която имотите ,отдадени под наем с договор №002/15.11.2011г,съвпадат изцяло с имотите по отношение на които договора за аренда е прекратен,като само малка част от заявените по мярката площи в общ размер на 1.09ха попада извън имотите,за които е бил сключен договора за аренда и по отношение на който е било издадено УП № 01-6500/9278 от 10.09.2019г, а впоследствие и обжалвания пред настоящата инстанция АУПДВ. Процесната площ от 1.09ха ,която не е заявена за подпомагане, което обстоятелство е дало основание за прекратяване на агроекологичния ангажимент и издаване на АУПДВ е онагледена върху скица –Приложение 11 /стр.211 от делото /,като е защрихована в червен цвят. Видно от последната ,както и от изслушването на вещото лице в съд.заседание,тази площ ,скали горска територия ,дерета за които няма основание да бъдат заявени изначално за подпомагане. Съдът намира за доказано твърдението на жалбоподателя ,че при първоначалното очертаване на заявените за подпомагане площи , поради липсата на подложка от КВС е допусната грешка при изчертаване на площите. В тази връзка вещото лице също е установило наличието на техническа грешка ,резултирала минимално излизане от границите на очертаните площи , заявени за подпомагане по мярка 214. Тези граници обхващат природни обекти като скали,дерета и горски територии ,поради което ответника не е следвало да одобрява подпомагане. Липсват противоправни действия от страна на жалбоподателя С. ,които да подлежат на сакционирание. Същия няма задължение да доказва на какво правно основание ги ползува съотв. да представя доказателства,че е бил в обективна невъзможност да спази поетия ангажимент по мярката за последния договорен период .

Не на последно място - административния орган не е обсъдил възражението на жалбоподателя за наличие на форсмажорни или изключителни обстоятелства, които са основание за прекратяване на поетия ангажимент по смисъла на чл.18 ал.6 от Наредба № 11/06.04.2009г., за които добросъвестно и в срока по чл.18 ал.7 от същата наредба, жалбоподателят е уведомил ДФЗ. Настъпилата законодателна промяна, вече посочена по-горе, при която пасищата, мерите и ливадите се разпределят между правоимащите, които имат регистрирани животновъдни обекти в съответното

землище, съобразно броя и вида на регистрираните пасищни селскостопански животни, в зависимост от притежаваните или ползвани на правно основание пасища, мери и ливади, но не повече от 15 дка за 1 животинска единица в имоти от първа до седма категория и/или до 30 дка за 1 животинска единица в имоти от осма до десета категория, на което изискване жалбоподателя не отговаря, съдът намира, че представлява именно такова форсмажорно и/или изключително обстоятелство, което не зависи от волята на земеделския стопанин и по никакъв начин не е могло да бъде предвидено от него при поемане на агроекологичния ангажимент.

С оглед на изложеното съдът намира, че оспорения административен акт е и немотивиран, постановен при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и при неправилно приложение на материалния закон, поради което следва да бъде отменен.

Предвид изхода на делото, основателна се явява и следва да се уважи претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените в производството разноски за държавна такса, експертиза и за адвокатско възнаграждение, което при липса на възражение за прекомерност, следва да бъде присъдено в пълен размер от 1275 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-6500/9278#12 от 05.07.2021г, издаден от зам.изпълнителния директор на ДФЗ, с който на С. К. С. от@@6@[жк] [улица] ап.10 е определено публично държавно вземане в размер на 7894.68лв, представляващо 20% от общата изплатена сума по мярка 214 "Агроекологични плащания" от ПРСР 2007-2013г с направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност“ за кампании 2012,2013,2014 и 2015г, на основание чл.18 ал.4 б.“в“ от Наредба № 11/2009 за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. като незаконосъобразен.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" да заплати на С. К. С. от@@9@[жк] [улица] ап.10, направените разноски по делото в размер на 1275лв (хиляда двеста седемдесет и пет) лв.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, чрез връчване на препис от същото, пред Върховния административен съд на Р България.

СЪДИЯ: